

Soli Deo gloria

A templomépítő

Merétey Sándort, a Budakeszi Református Egyházközség vezető lelkészét, több évtizedes egyházi szervező munkájáért a Magyar Köztársasági Aranyéremkereszttel tüntették ki. 1962. július 15. óta, 43 éve látja el városunkban – amelynek díszpolgára – a lelkészi szolgálatot.

– *Hogyan találta meg a hivatását?*
– A kecskeméti református gimnáziumban csendes napon vettünk részt. Egy a Soli Deo Gloria mozgalomban résztvevő lelkész prédikált nekünk a tékozló fiúról. Amint hallgattam az a kérdés vetődött föl bennem: „Honnan ismer engem ez az ember?”

Úgy éreztem megszólítottak. Ez volt az első nagy találkozás és aztán szépen lassan kialakult a hivatásom.

1953-ban végeztem a teológiát. Egyházi ellenzéki mozgalomban való részvételem miatt nem nyertem elhelyezést. Egy darabig segéd munkásként dolgoztam, ami a teológia mellett nagyon jó iskola volt.

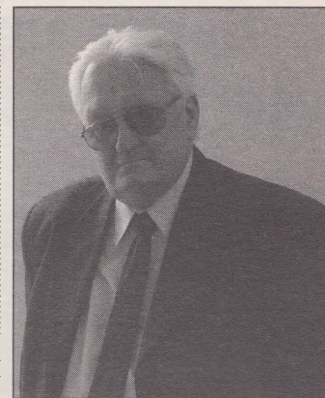
– *Mióta lakik Budakeszin?*
– 1954 óta lakom Budakeszin, és 1957-ben lettem itt segédlelkész. Egy rövid ideig Fótton voltam esperesi segédlelkész, majd utána 1962-ben a gyülekezet megválasztott ide, lelkésznek.

– *Hogyan telt ez a 43 év?*
– Gyorsan. Féltreteve a trefát,

akkor jó egy lelkész, ha szereti a gyülekezetet, és az emberek viszont szeretik. Enélkül nem lehet sem hitelesen, sem érvényesen ígét hirdetni. Két nagy korszaka van a lelkészségemnek. A rendszerváltoztatás előtti és utáni idő. A rendszerváltoztatás előtt alapvetően kétkézi munkások jártak a gyülekezetbe, utána – főként a kiköltözőknek köszönhetően – megjelent az értelmiség.

– *Mit sikerült véghezvinnie ez alatt az idő alatt? Mire a legbüszkébb?*

– Azt tettem, ami a feladatom volt. Egy jó lelkészt nem a büszkeség hajtja, ha hivatást gyakorol. A külvilág számára ennek az időszaknak a látható csú-

csak a templomépítés. Számunkra is fontos volt, de talán nem a leglényegesebb. Ennél sokkal fontosabb, hogy van egy református közösség, amelynek becsülete van a Bibliának és az istentiszteletnek. A templom ugyanakkor a határon túli magyarokkal is összeköt minket. Nemrégiben volt egy igehirdetünk Kézdivásárhelyről.

–szjm–

(folytatás a 7. oldalról)

MOLNÁR GERGELY

1963. óta lakik Budakeszin. 1965-ben nősült és azóta itt él a családjával.

1968-1974-ig a Budavidéki Erdőgazdaság Bánya műszaki vezetője.

1974-től hivatásos előadóművész.

Külföldi vendégszereplései során szinte bejárta a világot: London, Párizs, Moszkva, Hollywood, Spanyolország, NDK, NSZK, Csehszlovákia, Belgium, Japán, Izrael, Hollandia

Számos nemzetközi bűvészverseny győztese.

Több külföldi bűvészegyesület „dísztagja”, mint például: a Londoni Bűvészek „belső kör” tagja, Izraeli Bűvészegyesület Díszelnöke, Manilai Bűvészegyesület Díszelnöke.

Hosszan sorolhatnám Magyarországon kapott elismeréseit, kitüntetéseit. Kiemelném a 2002-ben átnyújtott „Magyar Köztársasági Aranyéremkereszt” kitüntetését.

Molnár Gergely Budakeszi világhírű és világszerte ismert bűvész, aki itthon, lakóhelyén is több mint 30 éve számos (ingyenes) jótékonyági előadást tart: sportrendezvényeken, bálokon, nyugdíjas találkozón, iskolai rendezvényeken, mozgáskorlátozottak találkozóján stb.

Ha ideje engedi, ahol tud, önzetlenül segít! Ez év májusában ünnepli 60. születésnapját.

Méltó a „Budakesziért Emlékérem” kitüntetésre.

Mr. Jupiter mindennapi varázslatai

Molnár Gergely nemzetközi híró bűvész. Magyarként ő lépett fel először a varázslók Mekkájának számító Magic Castle-ben. A Bűvészek Világszövetségének Elnökségi tagja, a Blackpooli Bűvészfesztivál kétszeres ezüstérmese, a Salzburgi Bűvészfesztivál nagydíjasa művésznévét első fellépése előtt egy barátjától kapta.

– *Hogyan határozta el, hogy bűvészkedni fog, s miként tanulta meg a szakmát?*

– Egy alkalommal 7-8 éves koromban láttam egy bűvészt. Teljesen elvarázsolt a körülötte lévő titokzatosság. Magyarországon bűvészetet csak magánúton lehet tanulni. Amolyan igazi mester-tanítvány viszony ez. Engem Vanek Béla tanított, de atyai jóbarátom volt Rodolfo is, akivel a magánéletben is tartottuk a kapcsolatot.

Sok függ a gyakorlástól és az önképzéstől is. Ehhez már vannak segédkönyvek szép számmal: a bűvészet irodalma végtelen. Az én

bűvészkönyvtáramban 1200 kötet, 1500 videó és dvd található, de járatok nagyon komoly szaklapokat is Európa és a világ sok országából. Sajnos a magyar bűvészet nincs a világ élmezőnyében. Nálunk nem is olyan népszerű, mint mondjuk az USA-ban, ahol nincs játékbolt bűvészfelszerelés nélkül.

– *Vannak tanítványai?*

– Mindig akad egy-két tanítványom: többre nincs idő. Elsősorban azt vizsgálom, hogy az illető mennyire szereti a bűvészetet és mennyire kitaró, és csak ezután szempont az, hogy mennyire tehetséges. Aki nem szeretni nem lesz jó bűvész!

– *Mit jelent az Ön számára Budakeszi?*

– Budakeszin 1963 óta élek, feleségem ide való, s én ide nősültem. A Budavidéki Erdőgazdaság murva és kavics bányáinak voltam a vezetője. 1974-től aztán főállásban bűvészkedem. Eddig 60 évből nagyjából 20-at töltöttem el külföldön, de mindig ide. Keszire jöttem haza.

– *Mire büszke?*

– Sok szép kitüntetésben részesültem, sok komoly sikert arattam, nagy bűvészfesztiválok, különféle versenyeken. 2002-ben a Magyar Köztársasági Arany Éremkereszttel is kitüntettek. Azt mondják, hogy egy zeneszerző 8 hangból variál. Nos, a bűvészetben is 8-10 „hangot” variálunk. Ilyen például a megjelentetés, az eltüntetetés, a helycsere, s így tovább. Ebből kell kihozni a varázslatot. Ha ezt jól csinálom, és a közönség elégedett velem, arra vagyok a legbüszkébb.

–szjm–